

heraf altsaa bliver, at Postfarten paa Kiel slet ikke vilde bevirke, at vi fik Brevene tidligere end nu, idet vi nemlig ville faae dem om Aftenen ligesom ellers, og de ville da først blive omdeelte næste Dag. Dette er Grunden til, at jeg ikke har sat Postforbindelsen igang imellem Korsør og Kiel, idet det nemlig var umuligt at faae den saaledes indrettet, at den kunde bringe os Brevene saa tidligt, som man før har faaet dem. Jeg har hørt endeel Forhandlinger om, hvorvidt det skulde være muligt at faae et Rattog i Gang paa Jernbanen, hvorved dette kunde undgaaes, og hvorved man kunde faae Erstatning for Dampskibsforbindelsen. Dette er imidlertid ikke afhængigt af os alene; for os vil det være en meget dyr Historie, skjøndt jeg dog troer, at dette Offer ikke vil være stort i Sammenligning med det Gode at faae sine Breve en Dag tidligere; men der er andre Jernbanebestyrelser, som maatte gaae ind derpaa, og de have ikke været enige med os i nærværende Tilfælde, saaledes at det ikke har været muligt at faae denne Sag bragt istand. Derimod er der et tredje Punkt, hvori jeg maa være fuldstændig enig med den ærede Taler, og det er, at Localerne paa Postgaarden i Kjøbenhavn ere under al Kritik; men jeg maa dog tilføie, at jeg ikke først nu er bleven gjort opmærksom derpaa af den ærede Taler, men at det er en Sag, som allerede i nogen Tid har ligget mig paa Hjerte. Jeg for mit Bedkommende skal ikke forsømme Noget i denne Henseende, og jeg haaber, at Rigsdagen vil anerkjende dette i større Omfang, og naar jeg kommer med Forslag i denne Henseende, vil see, at der virkelig er Noget at gjøre her — naturligviis maa der nogen Udgift til. Det ærede Medlem spurgte ogsaa, hvorfor Adressobreve ikke maatte veie mere end 3 Ouint. Jeg troer, at dette er ganske simpelt af techniske Grunde, idet det nemlig afhænger af den Maade, hvorpaa Pakkeposten bliver expederet. Hvor der er en stor Pakkepost — ikke paa et lille Postcon-

toir, thi der gaaer det let, men paa de store, hvor der er meget at gjøre — der er der, saavidt jeg har erfaret, en Mand, som har Adressobrevene i sin Haand og maa samle dem i en Bunke, og en anden, der skal mærke Pakkerne, conferere dem osv., og derfor maa Adressobrevene, som høre til Pakkerne, være i en nogenlunde beqvem Form. Derjom man nu kunde tænke sig et Adressobrev af Størrelse som et almindeligt Brev, men som veiede en betydeligere Vægt, saa vilde det let blive umuligt, i alt Fald vilde det være særdeles vanskeligt, at faae den hele Ordning istand. Saaledes har jeg i alt Fald forklaret mig det selv, jeg veed ikke, om der er nogen anden Grund.

Hvad nu Spørgsmaalet om Nøglen angaaer, da har det frapperet mig selv, hvorledes man kunde vide, hvad Nøglen veiede, men man har fra gamle Dage et vist Bekjendtskab med, hvormeget en saadan Nøgle veier; det Punkt har ikke medført nogen Vanskelighed i praktisk Henseende, og derfor har jeg heller ingen Betænkelighed hørt derved. — Det ærede Medlem fandt, at det var en besynderlig Forskjel, der var mellem §§ 8 og 9, nemlig om Betalingen for, hvad der sendes med Landbefordringer og med Skibe. Jeg tvivler ikke paa, at den samme Bestemmelse, der staaer i § 9 under Litra h, ogsaa vilde have været tilført i § 8, derjom der nogetsteds her i Landet kunde finde en Landbefordring Sted paa 50 Mill eller Noget, der nærmede sig dertil, men Sagen er den, at indenfor Grændserne af vort Land have vi med Hensyn til Landbefolkningen aldrig kunnet tænke paa, at den kunde gaae nær saa langt, og man har da ikke fundet det rigtigst for saadanne mindre Ting's Skyld at gjøre nogen Forskjel med Hensyn til Prisen. Derimod kan det jo ikke nægtes, at naar Skibe gaae paa meget lange Reiser, f. Ex. til Vestindien, saa kan den Betaling, der ydes for Postfager, ikke billigtviis siges at burde være den samme som for et Brev mellem Kjøben-